

Case Minea

Olet aloittamassa työt syysloman jälkeen pienryhmän opettajana, joskin ilman erityisluokanopettajan pätevyyttä, Fuulaan alakoulussa. Illalla saat rehtorilta puhelun. Minean vanhemmat haluavat tavata sinut ennen koulun aloitusta ja kertoa 5.-luokkalaisten Minean kokemuksista luokassa tähän saakka.

Suostut tapaamiseen ja kuulet allaolevan. Mitä sait irti vanhemman kertomuksesta?

Suunnittele, miten

- a) huomioit Minean tarpeita ensimmäisinä päivinäsi uudessa työyhteisössä
- b) autat Mineaa pitkäkestoisesti.

Minean vanhempi kertoo:

Minea täyttää nyt syksyllä 11. Hän on aina ollut kyllä vaikea lapsi kotona, mutta koulussa meni vielä viime vuoteen saakka ihan kohtalaisen kivasti. Niin, siis kotona on sitten näkynyt sitä ahdistusta ja semmoista romahtelua koulupäivän jälkeen, ettei oo oikein jaksanut tai että ei oo voinut vanhempnana vaatia. Läksykirjat on välillä lentänyt ja semmoista. Ei se kotitöissäkään auta, huutaa vaan jos sitä kysyy.

Keväällä alkoi jo vähän tulla semmosta että oli poissaoloja ja että koulu ei niinku kiinnostanutkaan entiseen malliin. Ja nyt syksyllä, ootko sä nähnyt, niin on jo se 30 tuntia mistä tuli ilmoituskin kotiin. Et ei oo maanantaisin mennyt kouluun, kun särkee päätä mukamas. Enhän mä työpaikalta käsin voi sitten lähteä sitä kouluun lähettämään. Mä soitan ja huudan että pitää lähteä ja Minea sanoo että hän mieluummin on poissa kuin menee myöhässä... tämmöstä ihan käsittämätöntä. Ja että läksyjä ei voi tehdä jos me vanhemmat muistutellaan, kun hän olis tehnyt kuulemma jos vaan häneen luotettaisiin. Niin tätä nyt sitten oli koulussakin syksyllä alkanut olla, oli huutanut opettajalle, kun ope oli käskenyt aloittaa tekemään tehtävää muitten kuullen. Ja oli kieltäytynyt tekemästä esitelmää Espanjasta, kun ois halunnut Ranskan, tämmöstä ihan lapsellista touhua. Se on semmonen vastarannan kiiski kyllä välistä. Ei se sitä esitelmää tosiaan tehnyt, kirjoitti niitä juttuja Ranskasta ja pisti otsikoksi että Espanja, jonka piti olla Ranska... On me sanottukin kotona että luuleeko se että saa isona valita mitä töissä tekee.

Me ollaan nyt ihan neuvottomana tätä seurattu nää pari viikkoa että miten tää tämmökseksi lähti. Ja ei me olla oikein osattu mitenkään puuttua ja kun se on aika hankalaa. Kun käydään ite töissä. Minä ehdotin että jos kävis terkkarilla tai koulupsykologilla juttelemassa, niin kuulemma ei mee mihinkään semmoseen, mihin ei muutkaan joudu. Mä vaan halusin että sinä tiiät, että tuut tämmöseen tilanteeseen. Ehkä se loma vähän sitten korjaisi, että Minea tulis sitten niinku rentoutuneena taas kouluun.